
Ilona Staller: Pornopolitica

Door Rypke Bakker

Het is het land van pizza en van pasta. Maar ook het land van corruptie en de maffia. Om de haverklap valt er een regering, en met aan zijn zijde ‘De Lama’ en ‘De Zwarte Tulp’ kende ‘San Marco’ er zijn grootste successen als clubvoetballer. Gebeurt er bij ons iets ongewoons, dan wordt er al snel gesproken van Italiaanse toestanden. In Italië lijkt niets te gek. Zelfs niet een pornoactrice als lid van het parlement.

Het was het jaar 1987 dat Ilona Staller namens de *Partito Radicale* zitting mocht nemen in het Italiaanse parlement. Een filmacteur die op politiek vlak carrière maakt, was destijds bepaald geen vreemde gewaarwording. Ronald Reagan, een voormalig filmster uit de jaren veertig en vijftig was op dat moment immers president van de Verenigde Staten. Als politicus moet je op zijn tijd misschien ook wel een beetje kunnen acteren. Maar dat politica Staller, ook wel aangeduid onder haar Italiaanse naam *Cicciolina*, als actrice werkzaam was in de porno-industrie mag wel gezien worden als primeur. Ze was, en is, tot op de dag van vandaag de enige pornostjer die is verkozen in een democratisch parlement.

Van geboorte is Staller overigens geen Italiaanse. Ze zag het levenslicht op 26 november 1951 in de Hongaarse hoofdstad Boedapest. Haar moeder werkte als verloskundige, terwijl haar stiefvader werkzaam was voor het ministerie van binnenlandse zaken. In haar jonge jaren twijfelde Staller tussen de studies geneeskunde en archeologie, maar uiteindelijk zou ze als model aan het werk gaan. In haar tienerja-

ren wist ze al menig man om haar vinger te winden. Tijdens een televisie-interview in 1999 verklaarde ze eind jaren zestig informatie te hebben verstrekt aan de Hongaarse autoriteiten die ze bij een vrijpartij ontfoetselde van een Amerikaanse diplomaat.

Door haar huwelijk met een Italiaan, dat maar van korte duur was, verhuisde Staller naar Italië. Bovendien verkreeg ze de Italiaanse nationaliteit. Haar vriendschap met

“Als teken van haar linkse gezindheid laat Staller meerdere malen haar linkertepel zien”

pornoacteur Riccardo Schicchi zorgde ervoor dat ze in aanraking kwam met de porno-industrie. In 1983 zou ze uiteindelijk, na eerdere rollen in gewone speelfilms, debuten in de pornofilm *Il telefono rosso*. Vele erotische films later, waaronder *I Racconti sensuali di Cicciolina* en *Il Pornopoker*, stopt Staller in 1992 met haar pornografische acteerwerk. Vanaf dat moment speelt ze slechts af en toe mee in een gewone speelfilm.

De politieke carrière van de geboren Hongaarse is op het moment van haar pornodebuut al in volle gang. Bij de verkiezingen in 1979 wordt ze gepresenteerd als parlementskandidaat voor de partij *Lista del Sole*, de eerste groene partij van Italië. Staller wordt niet verkozen, waarna ze in 1985 de overstap maakt naar de *Partito Radicale*. Die partij maakt zich op dat moment vooral sterk tegen kernenergie, het NAVO-lidmaatschap en de honger in de wereld. Haar eigen belang-

rijkste punt is het bevorderen van de vrije liefde. Tijdens de verkiezingscampagne van 1987 krijgt ze van voldoende mensen belangstelling. Het overgrote deel daarvan is uiteraard man. Als teken van haar linkse gezindheid laat Staller meerdere malen haar linkertepel zien. Met 20.000 voorkeursstemmen wordt ze uiteindelijk gekozen in het Italiaanse parlement.

In 1992 verlaat Staller het Italiaanse parlement, omdat ze niet wordt

herkozen. Twee jaar daarvoor haalde ze als parlamentslid het wereldnieuws door haar lichaam aan te bieden aan de Saddam Hoessein. “Ik ben bereid een pact te sluiten”, sprak ze. “Saddam Hoessein mag mijn lichaam hebben als hij zijn troepen terugtrekt uit Koeweit.” De Iraakse president ging niet op het aanbod in. In 2002 deed ze dat aanbod opnieuw, maar dan aan Osama Bin Laden. Ditmaal in ruil voor het einde van zijn wreedheden. Ook van de terroristenleider wordt geen positieve respons vernomen.

Verder baart Staller tijdens haar parlamentsjaren opzien door haar huwelijk met de Amerikaanse kunstenaar Jeff Koons. In hun huwelijksjaar 1991 maakt Koons een aantal kunstwerken waarop te zien is hoe het pas getrouwde stel de liefde bedrijft. Lang zal het huwelijk overigens niet standhouden. In 1992 scheiden Koons en Staller alweer. Uit het huwelijk wordt een zoon, Ludwig genaamd, geboren, waarover de Italiaanse in 1998 de voogdij kwijtraakt. Het Italiaanse gerecht achtte, tot grote tevredenheid van Koons, een vrouw die ervan houdt erotisch te poseren

ongeschikt voor de opvoeding van een kind.

Naast een politieke en een acteer-carrière zingt Staller aardig wat lp's en cd's bij elkaar. De liedjes gaan vrijwel altijd over seks. Haar doel is om porno in de muziek te brengen. *Muscolo rosso* uit 1987 wordt gezien als haar grootste hit. Echter, door het vele vloeken in het nummer mag het in Italië niet uitgebracht worden. In andere landen en dan met name Frankrijk, waar de tekst toch niet begrepen wordt, bestormt *Muscolo rosso* wel de hitlijsten. Pas in het internettijdperk is het nummer ook voor de Italianen te horen. Zo wordt het liedje ook daar, weliswaar jaren later, zeer populair.

Aan het begin van de nieuwe eeuw doet Staller pogingen haar politieke carrière nieuw leven in te blazen. In 2002 probeert ze als onafhankelijke kandidate namens het district Kobanya een plaatsje te bemachtigen in het parlement van haar geboorteland Hongarije. De pornodiva slaagt er echter niet in de 750 handtekeningen te verzamelen die nodig zijn om je kandidaat te mogen stellen. Ook de poging om in 2006 burgemeester te worden van Milaan krijgt onvoldoende steun. ■

Bronnen:

- <http://www.ballenbak.net/index.php?onfo=archiefparrt&bericht=946>
- <http://www.astro-theme.com/portraits/65xTjx23BW6b.htm>
- <http://www.imow.org/wpp/stories/viewStory?storyId=1205>
- <http://www.neurotypisch.nl/koons/madeinheaven.html>